

ПРОГНОЗ РОЗВИТКУ КРАЇН ДО 2040 РОКУ

Сильні сторони України до 2040 року

Які країни є потенціал, щоб розвивати хороші взаємозв'язки з Європою

Існує потенціал стати найбільшим експортним продовольства в Європі.

Недискримінаційні та взаємовигідні отношения между працівниками та роботодавцями. В площині також існує почти рівне співвідношення между Працюючими жінками та чоловіками.

Слабкі сторони до 2040 року

Дорога соціальна система з високими податками і соціальними страховими виплатами.

Третина державних доходів витрачається на соціальні виплати.

Старіюче населення. Високі витрати на зарплати та пенсії.

Малий бізнес зазнає витрат через високий рівень заробітної плати в країні та неможливість використання іноземної дешевої робочої сили.

Нестача робочої сили та низька зацікавленість молоді в технічних спеціальностях.

Надмірне державне регулювання економіки.

Неефективне фінансування малих інвестиційних проектів.

Система освіти не повною мірою задовольняє потреби бізнесу в висококваліфікованих кадрах.

Зовнішні можливості 2040 року

Економіка знань надає нові можливості для розвитку науки, техніки та виробництва.

Наявність горизонтальних кластерів в сільському господарстві, квітковій та високотехнологічній галузях та суднобудуванні.

Кооперація університетів та міжнародне співробітництво в освітній сфері

Зв'язок освіти та ринку праці.

Державна підтримка дослідницьких та інноваційних програм.

Загрози до 2040 року

Низький імідж виробничої сфери в країні. Виробнича діяльність підконтрольна іноземним компаніям. Негативний вплив фінансової кризи на внутрішній ринок України. Зростаюча конкуренція зі сторони країн, що мають нижчу заробітну плату у сфері високотехнологічної продукції.

Нестача сировини та високі ціни на неї.

Висновок

З опрацьованого матеріалу можна зробити наступні висновки:

1. Кожне суспільство прагне до покращення умов життя, яке може забезпечити лише стійкій економічний ріст. Практика показує, що економічний ріст не є рівномірним: періоди стабільності і зростання чергуються з періодами спаду та нестабільності. Спад закінчується у певній критичній точці, після чого знову починається зростання ділової активності. Зростання може бути швидким або повільним, тривалим або коротким і з часом призводить до перегріву економіки, що тягне за собою новий спад. Таку форму руху економіки називають циклічністю економічного розвитку.

2. Джерелом коливань можуть бути терміни служби в період оновлення різних елементів основного капіталу: виробничих запасів (3-4 роки); машин і устаткування (8-10 років). Крім того, є коливання, які не носять вузькогалузевих характеру, а проявляються у всіх сферах господарської діяльності через тривалі періоди (близько 50 років). Такі коливання називають циклами Кондратьєва (від імені російського економіста М. Кондратьєва). Тривалі хвилі пов'язані із нерівномірністю науково-технічної революції:

3. З 20-х рр. XIX ст., з появою першої кризи, різні вчені по-своєму намагаються визначити причини циклічності. Сучасна економічна наука поділяє причини на 2 групи: зовнішні (вплив факторів, що знаходяться поза межами економічної системи) та внутрішні (процеси, що відбуваються у самій системі). Науковці вважають, що циклічність породжується синтезом внутрішніх та зовнішніх факторів.

4. Ділове життя суспільства постійно перебуває в певній фазі економічного. В класичному економічному виділяють чотири такі фази: спад, дно, поживлення та пік. Проте під

впливом певних факторів (НТП, державна політика, глобалізація та ін.) класичний цикл певним чином модифікувався. Сучасні цикли менш тривалі, мають меншу амплітуду коливань, ніж класичний економічний цикл. Крім того, зникла фаза дна, в результаті чого за спадом одразу йде зростання. Головними індикаторами фаз циклу є коливання рівня виробництва, безробіття, інфляції, продуктивності праці, реальних доходів населення.

Володіна Н.С.
Студентка 6-го курсу
Національної академії управління